Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

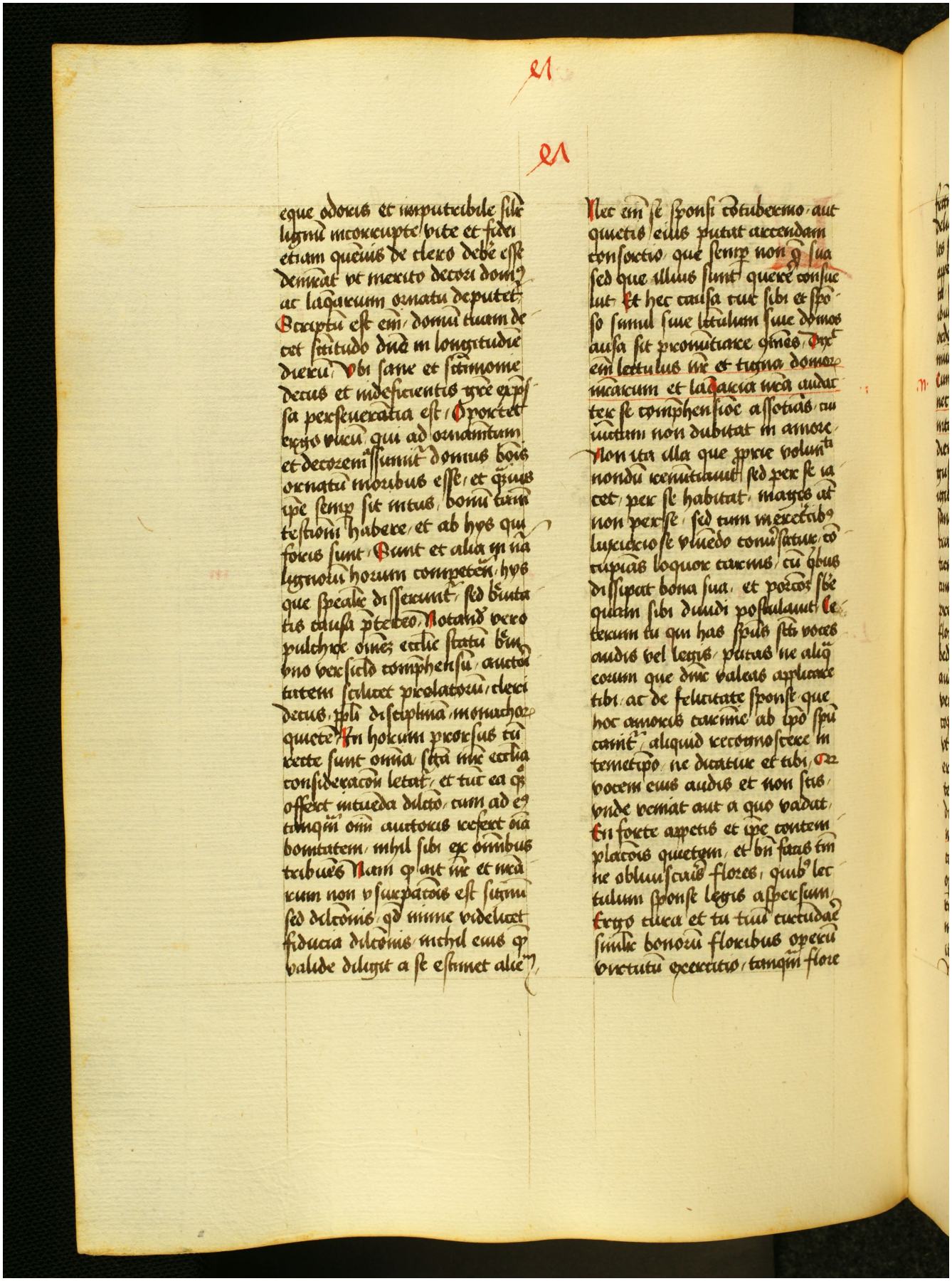

e1

e1

eque odoris et imputribile silē
lignū incorrupte vite et fidei
etiam quēmis de clero debē esse
demeat vt merito decori domi
ac laquearium ornatu deputet.
Scriptu est enim domui tuam de
cet sanctitudo dnē in longitudine
dierū. Vbi sane et sanctimonie
decus et indeficientis vrtis expe
sa perseuerantia est. Oportet
ergo vicu qui ad ornamentum
et decorem assumit domus bois
ornatu moribus esse, et quius
ipe semp sit mitis, bonū tūma
testionū habere, et ab hys qui
foris sunt. Sunt et alia in na
lignorū horum competēn hys
que specialē dissecunt, sed bīnata
tis causa pterteo. Notandū vero
pulchre omnes ecclie statu bīn
bno versicūlo comphensu, auctori
tatem scilicet prelatorū, clerici
decus, poli disciplina, monacho
quietē. In horum procursus tu
recte sunt omnia sētā inde ecclia
consideracōn letat, et tuc ea q
offert intueda dilecto, cum ad eē
tinqm omn auctoris refert gia
bonitatem, nihil sibi ex omnibus
tribuēs. Nam q aut ine et mea
cum non vsurpatoris est sicut
sed dilectōis, qd mime videlicet
fiducia dilectōis michi eius q
valde diligit a se estimet alie

Nec enim se sponsi cōtuberemo aut
quietis eius putat accendam
consortio, que semp non q sua
sed que illius sunt quere consue
lut. Et hec causa tuit sibi et spō
so simul sue titulum sue domos
ausa sit pronuntiare dicēs. Ore
eius lectulus mē et tigna domo
mea cedrum et laquaria mea audar
tec se comphensione assotiās cu
mitum non dubitat in amore.
Non ita illa que ipsie volunt
nondū recentiauit sed per se ia
cet, per se habitat, magis ut
non per se, sed cum mercedis
luciducio se vinedo conuersatur, co
rupuās loquor carcinis, cui ghus
dissipat bona sua, et poscos sbe
quatin sibi dimidi postulauit. Le
tercum tu qui has spūs sēti voces
audis vel legis, putas ne aliq
eorum que dnē valeas applicare
tibi, ac de felicitate sponsi que
hoc amoris carcine ad ipō spū
cānē, aliquid recentio stere in
temetipo, ne dicatur et tibi. Oc
vocem eius audis et non scis
vnde venat aut a quo vadat.
Tu forte appetis et ipe contem
placōis quietem, et bn satis im
ne obluscūs flores, quib lec
tulum sponsi legis asperssum.
Ergo tuca et tu tui tuctudae
similē bonorū floribus operū
virtutū exercitio, tanqm flore